

Az éntől a mi-ig

6. nap

IDŐ

90 perc
beleértve
a szünetet

A Tanulás Művészete

T É M A
1

BEMELEGÍTÉS: KÜLÖNFÉLE FORMÁCIÓK ÉS ZOMBI NÉVKÖR

Ennek meg kell történnie:	Különböző formációk gyakorlása, majd zombis névjáték körben.
Szükséges:	
Előkészíteni:	
A tér előkészítése:	
Így néz ki a tér:	Tágas tér

ÚTMUTATÓ:

1. Nézzük meg, hány különböző formációt tud létrehozni az osztály, és milyen gyorsan tud a csoport egyik formációból a másikba váltani.
2. Térjünk vissza a szokásos körhöz.
3. Gyors nyújtásos bemelegítés hogy a testek felébredjenek. A csoport és a jelenlévő felnőttek a foglalkozás irányítóját utánozzák.
4. Győződjünk meg arról, hogy a kör megfelelően kerek, és mindenki mindenkit lát. Ez ma különösen fontos.
5. Válasszunk egy diákot, az első zombinak, és kérjük meg, hogy álljon a kör közepére.
6. Kérjük meg a 'zombi' diákot, hogy induljon el az egyik társa felé. A célba vett diák csak úgy tudja rávenni a zombit az irányváltásra, hogy szemkontaktust létesít egy másik tanulóval (mint a „Nézz fel!” bemelegítő gyakorlatban). Ez utóbbi diáknak ki kell mondania az első (eredetileg célba vett) tanulónak a nevét. Ekkor a zombi a másik diákhoz fordul, és így tovább. Ha a kiszemeltnek nem sikerül elérnie, hogy mielőtt a zombi hozzáér, a nevét kimondják, szerepet és helyet kell cserélnie vele.

REFLEXIÓ: Felvethető témák: Hogyan működhetünk együtt, hogy megmeneküljünk a zombitól?

REFLEXIÓ: EGY SZÓ

Ennek meg kell történnie:	A tanulók felidézik az alkalmat és egy szó kimondásával visszacsatolnak.
Szükséges:	Szőnyeg/matracok vagy pléd, amin minden diák elfér egymás mellett.
Előkészíteni:	
A tér előkészítése:	Készítsük elő a szőnyeget/matracokat/plédet
Így néz ki a tér:	Tetszés szerint

ÚTMUTATÓ:

1. Kérjük meg a tanulókat, hogy teljes csendben üljenek a szőnyegre egymás mellé. Adjunk nekik egy kis időt, hogy megnyugodjanak.
 2. A diákok maguk választanak, hogy behunyják, vagy nyitva tartják a szemüket. ahogy nekik a legkényelmesebb. Röviden vázoljuk fel a program első két hetében történeteket. (1. téma), és kérjük meg a tanulókat, hogy gondoljanak ki **egy olyan szót**, amely szerintük jól leírja, mit tapasztaltak a Tanulás művészete foglalkozások e két hete alatt.
 3. Amikor megtalálták a szavukat, a tekintetükkel jelezzék a foglalkozás irányítójára nézve, hogy kész vannak.
 4. Amikor mind készen állnak, mindenki kimondhatja a szavát. Egyszerre azonban csak egy diák beszélhet. Ha többen szólnak meg egyidőben, az egész társaságnak előlről kell kezdenie a játékot, mintha még senki sem mondta volna ki a szavát). Ki-ki ugyanis csak egyszer mondhatja ki azt. Ha nehezen megy, (márpedig nem könnyű!), kérdezzük meg: Hogyan lehetünk eredményesebbek? Mit csinálunk jól? (nem megengedett megegyezni egy sorrendben). Addig folytassuk, amíg a szavát mindenki ki nem mondja. (vagy amíg végképp elfogy a türelem, de próbáljunk tovább jutni, mint amit elértünk az 5. foglalkozáson). Ha nem értünk a végére: zárjuk le a játékot úgy, hogy hogy mindenki kórusban mondja ki a szavát kétszer, ahogyan korábban.
 5. Közös beszélgetés: Ismerjük el a 4. pont megoldása során felmerült nehézségeket. Tükrözzük vissza a kimondott szavakat, és bátran kérdezzünk rá, ha felmerül valami némelyikkel kapcsolatban!
- Végezetül, köszönjük meg, hogy teljesítették a Tanulás művészete első témáját!

JEGYZETEK

Az éntől a mi-ig

6. nap

IDŐ

90 perc
beleértve
a szünetet

A Tanulás Művészete

T É M A
1

FŐ TEVÉKENYSÉG: PIROS ÉS ZÖLD LÁMPA AZ EGYÜTTMŰKÖDŐKÉPESSÉG FEJLESZTÉSÉRE

Ennek meg kell történnie:	A Piros és zöld lámpa egy olyan haladó verzióját játszunk, ahol a csoport egy probléma megoldásán együtt dolgozik.
Szükséges:	Egy gyufásdoboz/egy kulcscsomó/egy csengettyű. Ha a játékot tovább kívánjuk fejleszteni, nagyobb dolgokat is bevonhatunk, mint például egy zörgős műanyag bevásárlószatyrot, egy labdát, vagy egy nagyobb csengettyűt.
Előkészíteni:	
A tér előkészítése:	
Így néz ki a tér:	Lehetőleg kültéri terület vagy tornaterem/egy nagy, kiürített tanterem (kb. 20 m hosszú fal mellett).

ÚTMUTATÓ:

1. Ismételjük meg a normál Piros-zöld lámpa játékot, hogy mindenki belejöjjön.

2. Mutassuk be a játék új változatát, ahol egy felnőtt fog vezényelni. Sok minden másképp fog működni.

Szabályok: Az egész csoport egy csapatot alkot, akiknek együtt kell a játékvezetőhöz beérkezni. Egy tárgyat (gyufásdobozt/kulcstartót/csengőt) kell majd az irányító lábától a start vonalig magukkal visszafelé hozni. A tárgyat csak kézben vihetik, nem rakhatják zsebre vagy a pulcsiba. Ugyanígy a földre sem vehetik, se nem repíthetik a levegőbe, kizárólag kézzől kézre vándorolhat. Máskülönben az eredeti szabályok érvényesülnek.

Szabályok, ha a tárgy nincs már az játék irányítójának lábánál: a) Akit mozgás közben rajtakapnak, és a tárgy is nála van, a tárgyat, a starthoz történő visszavonulás előtt az irányító lábánál kell hagynia.

b) Az elől álló vezénylő minden körben kiszűrheti, aki bemozdul, és megkísérelheti kitalálni, hogy a tárgy épp kinél van. **Egyszerű változat:** A vezénylő megnevezi azt, akiről úgy gondolja, hogy a tárgy nála van. Ha pl. Jutkára gyanakszik, Jutkának mindkét kezét meg kell mutatnia. **Haladó változat:** Nevezzük meg, akiről úgy sejtjük, hogy a tárgy nála van. Azt is mondjuk, melyik kezében, „Jutka, Jutka jobb kezében” elhangzásakor pl. Jutkának a jobb kezét ekkor meg kell mutatnia. Ha Jutkánál van a tárgy, azt a vezető lábához teszi le, majd fordul és visszaáll a kezdővonalhoz. Ha Jutkánál nem volt semmi, onnan folytathatja a játékot, ahol legutóbb, megtorpant.

3. Hagyjunk időt a csoportnak a játékot próbálgatni.

4. Egy idő után, ha a játék nem működik, a foglalkozás vezetője megkérheti a csoportot, hogy álljon meg elgondolkodni: Mi az, ami működik? Mi nem működik? Hogy tudnánk együtt elérni, hogy még jobban menjen? Kinek van ötlete arra, hogyan rejtjük el együtt a tárgyat észrevétlen? Kérjük meg őket, hogy próbálják újra a megbeszéltek fényében.

5. Amikor sikerül, Hurrá! Ünnepeljük meg a közös győzelmet!

6. Próbáljuk újra! Jobb, ha az irányítás még mindig a felnőttnél marad lévén, hogy ebben a változatban ő inkább csak eszköz a közösség problémamegoldáson alapuló fejlődésének. (Próbálkozzunk nagyobb tárggyal, de csak ha már jól megy a csoportnak, és a kisebb tárgy kezelése nem jelent már nehézséget.)

REFLEXIÓ: Beszéljünk arról, hogy a Tanulás művészetének egyik lényege önmagunk és egymás jobb megismerése. Néha hibázunk, máskor olyan dolgokra is képesek leszünk, amikről nem hittük, és egy nagy csapatként keményen fogunk együtt dolgozni.

Kérdés reflektálásra: Milyen volt Piros és zöld lámpát így játszani? Miben volt más? Jussatok el arra a felismerésre, hogy sok mindent el tudunk érni önmagunkban, de az igazán nagy dolgok eléréséhez együtt kell működünk.

Továbblépve (átvezetés a reflexióra): Mi mindent csináltunk ebben a két hétben? Mit tanultunk? Mit gyakoroltunk? Beszéljünk a diákoknak arról, hogy hogyan kapcsolódnak a foglalkozások a tanuláshoz, és hogyan javítják képességünket a tanulásra.

JEGYZETEK